

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W OLSZTYNIE**

Olsztyn, 16 stycznia 2026 r.

WOOŚ.420.9.2024.AB.41

**DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) oraz art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r, art. 82 i art. 85 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 87 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112, z późn. zm.), w związku z § 3 ust. 1 pkt. 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Leto S7 Sp. z o. o. z dnia 29.05.2024 r., działającej przez pełnomocnika Pana Rafała Odrobińskiego oraz po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko,

ustalam

środowiskowe uwarunkowania dla zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie w dniu 15 maja 2015 r., znak: WOOŚ.4210.25.2012.AB.133, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie konwerterów powietrznych wraz z zewnętrzną infrastrukturą przyłączeniową na terenie gminy Gronowo Elbląskie, Elbląg (wiejska) oraz miasta Elbląg w zakresie:

- a) zmiany wskazanej w treści DŚU ilości konwerterów powietrznych wchodzących w skład inwestycji z 10 sztuk turbin wiatrowych na maksymalnie 5 sztuk turbin wiatrowych;
- b) zmiany wskazanej w treści DŚU mocy jednostkowej każdej z turbin wiatrowych wchodzących w skład inwestycji z od ok. 1,8 MW – do ok. 3,2 MW na do 8 MW,
- c) zmiany wskazanej w treści DŚU wysokości wieży z od 98 m – 120 m na wysokość od 100 m do 140 m,
- d) zmiany wskazanej w treści DŚU średnicy rotora z od 82 m – 120 m na średnicę od 120 m do 180 m,
- e) zmiany wskazanej w treści DŚU maksymalnej mocy akustycznej pojedynczej turbiny wiatrowej z nie większej niż 105 dB na nie większą niż 106,4 dB,
- f) zmiany wskazanych w treści DŚU ograniczeń w pracy turbin wiatrowych,

i jednocześnie zmieniam treść ww. decyzji w następującym zakresie:

1. Punkt I.1 otrzymuje brzmienie:
Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na budowie Zespołu Konwerterów Powietrznych Gronowo Elbląskie, składającego się z 5 elektrowni wiatrowych na terenie gminy Gronowo Elbląskie wraz z zewnętrzną infrastrukturą przyłączeniową. Przedmiotowa inwestycja oraz

jej infrastruktura przyłączeniowa zewnętrzna (linie SN i WN) będzie zlokalizowana na terenie gmin Gronowo Elbląskie oraz gminy wiejskiej Elbląg i miasta Elbląg, powiat elbląski, województwo warmińsko-mazurskie. Na projekt składają się następujące zadania:

- 1) budowa zespołu konwerterów powietrznych, w tym:
 - a) maksymalnie 5 konwerterów,
 - b) podziemnych elektroenergetycznych linii średniego napięcia („SN”) oraz linii telekomunikacyjnych (światłowodowych),
 - c) abonenckiej stacji elektroenergetycznej („GPZ”),
 - d) dróg dojazdowych do elektrowni,
 - e) placów montażowych, manewrowych i składowych,
 - f) przebudowa istniejących dróg dojazdowych,
- 2) budowa zewnętrznej infrastruktury przyłączeniowej w postaci podziemnej elektroenergetycznej linii wysokiego napięcia („WN”), łączącej GPZ Adamowo z GPZ Elbląg Modrzewina, należącą do operatora sieci (Energa Operator S.A.).

Pod konwertery powietrzne (elektrownie wiatrowe) przeznaczone będą następujące działki ewidencyjne:

- 79 (dawniej 11/95), 77 (dawniej 11/92), 99 (dawniej 7/35), 98 (dawniej 7/36) obręb Kopanka Druga, gmina Gronowo Elbląskie;
- 18 (dawniej 95/18) obręb Nogat, gmina Gronowo Elbląskie.

Abonencka stacja elektroenergetyczna farmy (GPZ „Adamowo”) planowana jest do realizacji na terenie gminy wiejskiej Elbląg, obręb Adamowo, działka nr 118/4. Farma wiatrowa zostanie przyłączona do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, poprzez wpięcie do Głównego Punktu Zasilania (GPZ) Elbląg Radomska. Lokalizacja planowanych turbin, wraz z ich współrzędnymi w układzie PL-1992, wskazana została w załączniku nr 2 do niniejszej decyzji. Ewentualne przesunięcia osi turbiny możliwe są w zakresie 20,0 m.

2. Punkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane i eksploatowane z uwzględnieniem następujących warunków:

- 1) bazę materiałową – sprzętową oraz zaplecza budowy lokalizować poza bezpośrednim sąsiedztwem:
 - cieków i zbiorników wodnych;
 - zabudowy mieszkaniowej;
 - enklaw śródpolnych drzew;
 - szpalerów przydrożnych drzew;
- 2) teren placu manewrowo – montażowego i zaplecza budowy należy utwardzić;
- 3) wykorzystywać sprawny technicznie sprzęt budowlany o obniżonej emisji hałasu oraz prowadzić jego eksploatację w sposób ograniczający ryzyko awarii i negatywnego oddziaływania na środowisko;
- 4) trasy dojazdu, transportu materiałów i odpadów budowlanych zaplanować tak, aby w możliwie najmniejszy sposób przebiegały przez tereny mieszkaniowe, podlegające ochronie przed hałasem; wyjazd z terenu budowy utrzymywać w czystości;
- 5) prace budowlane prowadzić z zachowaniem ostrożności w celu zapobiegania przedostawaniu się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych, podziemnych i gleby; na wypadek wystąpienia wycieku substancji szkodliwych, wykonawca robót winien posiadać odpowiednie sorbenty do strącania zanieczyszczeń, zwłaszcza ropopochodnych (np.: paliw, smarów) i syntetycznych (np.: olejów) oraz pojemnik do przechowywania zanieczyszczonego gruntu;
- 6) wodę z ewentualnego odwodnienia wykopu odprowadzać do cieków wodnych, po ich wcześniejszym podczyszczeniu (odmuleniu);

- 7) wody opadowe z fundamentów odprowadzać powierzchniowo do gruntu;
- 8) usuwać na bieżąco lokalne uszkodzenia dróg dojazdowych, związane z ruchem pojazdów obsługujących teren inwestycji;
- 9) prace ziemne prowadzić w taki sposób, aby warstwa urodzajnej gleby była zdejmowana oddzielnie i odkładana w celu późniejszego jej wykorzystania do rekultywacji terenu w końcowej fazie robót;
- 10) w miarę postępu prac, wykopy powstające w związku z układaniem linii kablowej i światłowodowej, należy na bieżąco przykrywać ziemią;
- 11) prowadzić systematyczną kontrolę ww. wykopów pod kątem uwieczonych w nich zwierząt i w razie konieczności zwierzęta przenosić poza strefę prowadzonych prac;
- 12) powstające w trakcie budowy odpady (w tym nadmiar mas ziemnych) wykorzystywać w miarę możliwości w miejscu ich wytworzenia; odpady, które nie będą mogły być powtórnie wykorzystane, segregować i magazynować w wydzielonym miejscu, zapewniając ich regularny odbiór przez uprawnione podmioty;
- 13) odpady (w tym niebezpieczne) gromadzić w sposób selektywny, w specjalnie wydzielonym do tego celu miejscu, a następnie przekazywać specjalistycznym firmom w celu odzysku lub unieszkodliwienia;
- 14) ścieki socjalno-bytowe z zaplecza budowy, zarówno na etapie realizacji przedsięwzięcia i jego likwidacji, odprowadzać do zbiorników bezodpływowych, których zawartość będzie usuwana przez uprawnione podmioty;
- 15) ścieki socjalno – bytowe z pomieszczeń socjalnych w budynku GPZ farmy gromadzić w zbiorniku bezodpływowym, którego zawartość będzie opróżniana przez uprawnione podmioty;
- 16) w celu ograniczenia uciążliwości hałasowej prace budowlane prowadzić w porze dziennej, w godzinach 6⁰⁰-22⁰⁰, z wyjątkiem transportu elementów wielkogabarytowych oraz uwarunkowanych technologicznie prac budowlanych w zakresie wylewania fundamentów; prace budowlane w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej przeprowadzić w możliwie jak najkrótszym czasie;
- 17) zorganizować pracę w sposób ograniczający tzw. puste przebiegi samochodów ciężarowych, wyłączać silniki pojazdów w trakcie postoju bądź załadunku;
- 18) zapobiegać uciążliwemu oddziaływaniu siłowni wiatrowych poprzez monitoring stanu technicznego obiektów; zapewnić system skutecznego reagowania na ponadnormatywną emisję hałasu spowodowaną m.in. wzrostem lub zmianą kierunku wiatru, technicznym zużyciem poszczególnych elementów siłowni wiatrowych;
- 19) w celu zoptymalizowania poziomu hałasu zastosować turbiny wiatrowe posiadające system pozwalający na monitorowanie kąta nachylenia łopat w sposób zapewniający ich optymalne ustawienie w stosunku do aktualnych warunków wiatrowych;
- 20) w celu dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu w godzinach nocnych, tj. 22.00 – 6.00, zapewnić pracę turbiny oznaczonej EW11 ze zmniejszoną mocą akustyczną, tj. nie większą niż 103 dB, a turbin oznaczonych jako EW12 i EW16 ze zmniejszoną mocą akustyczną tj. nie większą niż 101 dB;
- 21) z uwagi na migracje wiosenne i jesienne oraz przeloty między żerowiskami, a miejscami wypoczynku w pasie nadmorskim, odbywające się w okresie zimowym na wysokości pracy rotora w celu ochrony nielicznych na Żuławach stanowisk lęgowych bociana białego, na turbinach EW-11, EW-12, EW-16, EW-17, EW-20 zamontować detektory wykrywające latające ptaki w czasie rzeczywistym; system automatycznego zapobiegania kolizjom powinien być tak ustawiony, aby wykrywać wszystkie gatunki ptaków o średnich i dużych rozmiarach ciała. W pierwszej

kolejności urządzenie ma za zadanie ostrzeganie i odstraszenie ptaków w obszarze ryzyka kolizji, a następnie przy nieskuteczności tych metod zatrzymanie turbin wiatrowych; system również powinien umożliwiać stały monitoring wykorzystania przestrzeni powietrznej przez ptaki oraz ciągłą kontrolę kolizji;

- 22) po uruchomieniu inwestycji corocznie w terminie od 1 stycznia do 20 marca prowadzić nadzór ornitologa, którego zadaniem będzie stwierdzenie zajęcia rewiru w promieniu 7 km od elektrowni wiatrowych przez parę bielika (w szczególności stwierdzenie obecności pary w przynajmniej jednym z gniazd zlokalizowanych: przy drodze S7 oraz w okolicach miejscowości Rakowo, gmina Nowy Dwór Gdański). W przypadku stwierdzenia zajęcia rewiru wprowadzić ograniczenia wskazane w pkt. I.3.1) niniejszej decyzji;
- 23) wycinkę drzew prowadzić poza sezonem lęgowym ptaków, tj. poza terminem od 1 marca do 15 sierpnia;
- 24) drzewa znajdujące się w sąsiedztwie prowadzenia prac należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi;
- 25) w bezpośrednim sąsiedztwie drzew nie składować urobku ziemnego, materiałów budowlanych oraz odpadów powstałych podczas budowy elektrowni i infrastruktury z nią związanej;
- 26) po zakończeniu prac budowlanych teren uporządkować i przywrócić do stanu jak najbardziej zbliżonego do pierwotnego;
- 27) na etapie likwidacji przedsięwzięcia należy zapewnić wywóz odpadów na składowisko lub przekazanie do ponownego wykorzystania, a teren po fundamentach oraz drogach dojazdowych przywrócić do stanu wyjściowego, umożliwiającego prowadzenie na nich funkcji takich jaką pełniły przed realizacją inwestycji.

3. Pkt. I.3 otrzymuje brzmienie:

Zakazuje się:

- 1) pracy wszystkich turbin w dzień, tj. od wschodu do zachodu słońca, w terminie od dnia stwierdzenia zajęcia rewiru do końca sierpnia, w każdym roku eksploatacji farmy, w przypadku gdy para lęgowa bielików zajmie rewiry, o których mowa w pkt. I.2.22.
- 2) pracy turbin EW-11, EW-12, EW-16, EW-17 w każdym roku ich eksploatacji, w okresie od 15 marca do 31 października w bezdeszczowe noce przy prędkości wiatru poniżej 6 m/s do 3 godzin po zachodzie i 3 godziny przed wschodem słońca;
- 3) obsadzania drzewami i krzewami planowanych dróg dojazdowych do elektrowni wiatrowych.

4. Pkt. I.4 otrzymuje brzmienie:

- 1) zainstalować nowe turbiny z możliwością indywidualnego doboru parametrów pracy każdej z nich, aby możliwa była zmiana nastaw, skutkująca obniżeniem mocy akustycznej pojedynczej elektrowni;
- 2) moc znamionowa pojedynczej turbiny do 8 MW;
- 3) wysokość wieży powinna wynosić od 100 m do 140 m, zaś całkowita wysokość turbiny (w najwyższym punkcie - łopata w pozycji pionowej) nie może być większa niż 230 m;
- 4) średnica rotora powinna wynosić od 120 m do 180 m;
- 5) maksymalna moc akustyczna pojedynczej turbiny nie może być większa niż 106,4 dB;

- 6) linie kablowe zaprojektować jako podziemne;
- 7) miejscach kolizji kabli z drogami, ciekami lub drzewami, przejścia kabli wykonać metodą przecisku lub przewiertu sterowanego;
- 8) zastosować jasną, niekontrastującą z otoczeniem kolorystykę konstrukcji elektrowni, o matowej powierzchni zapobiegającej odbiciom światła;
- 9) pod transformatorami olejowymi zamontować misy olejowe zapobiegające możliwości wycieku oleju transformatorowego do środowiska wodno-gruntowego, o pojemności zapewniającej przyjęcie i zmagazynowanie całego uwolnionego oleju;
- 10) nie oświetlać turbin światłem białym, które powoduje gromadzenie się owadów i może wpływać na wzrost aktywności nietoperzy;
- 11) przesunięcia lokalizacji elektrowni, z uwagi na uwarunkowania geotechniczne (wpływające na możliwość posadowienia fundamentów pod konstrukcje turbin wiatrowych), możliwe są w zakresie do ok. 20,0 m, w taki sposób aby zmiana lokalizacji nie skutkowała ponadnormatywnym wpływem farmy wiatrowej na środowisko (przesunięcia nie mogą odbywać się w kierunku zabudowy mieszkaniowej);
- 12) teren stacji elektromagnetycznej (GPZ Adamowo) wyposażyć w kanalizację deszczową z separatorem substancji ropopochodnych.

5. Pkt. III.1 otrzymuje brzmienie

Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie:

1. Oddziaływania akustycznego

a) w zakresie hałasu słyszalnego

Pomiary należy wykonać w terminie nie dłuższym niż 1 rok od oddania inwestycji do eksploatacji, w porze zimy tj. od grudnia do marca (uwzględnić najmniej korzystną sytuację w ciągu roku), w godzinach nocnych (tj. 22.00 – 6.00) oraz dziennych (6.00-22.00). Punkty pomiarowe należy rozmieścić na granicy terenów chronionych akustycznie, zlokalizowanych najbliżej planowanych turbin.

Pomiary należy wykonać przy jak największej mocy turbin, pracujących w warunkach atmosferycznych, umożliwiających wykonanie pomiarów zgodnie z metodyką. W przypadku niedotrzymania standardów jakości środowiska w zakresie propagacji hałasu i uciążliwości akustycznych, Inwestor zobowiązany jest do ich ograniczenia do prawnie wymaganych poziomów, poprzez zastosowanie odpowiednich środków technicznych.

Po wykonaniu kontrolnych pomiarów poziomu hałasu na najbliższych terenach objętych ochroną akustyczną, Inwestor będzie mógł zweryfikować parametry pracy poszczególnych turbin i dokonać ewentualnej korekty mocy każdej z nich, ale jedynie w taki sposób, aby eksploatacja inwestycji nie powodowała przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisko.

Wyniki wykonanych pomiarów hałasu oraz przyjęte rozwiązania minimalizujące (w razie zaistnienia takiej konieczności) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie w terminie nie dłuższym niż cztery tygodnie po wykonaniu pomiarów kontrolnych.

b) w zakresie hałasu infradźwiękowego

Pomiary należy wykonać w terminie nie dłuższym niż 1 rok od oddania inwestycji do eksploatacji. Punkty pomiarowe należy rozmieścić na granicy terenów chronionych akustycznie, zlokalizowanych najbliżej planowanych turbin. Pomiary należy wykonać przy wyłączonych turbinach oraz przy jak największej mocy turbin, pracujących w warunkach atmosferycznych, umożliwiających wykonanie pomiarów, zgodnie z metodyką pomiaru hałasu środowiskowego w zakresie słyszalnym. Pomiar hałasu wykonać w zakresie infradźwięków z wykorzystaniem krzywej korekcji G. Wyniki wykonanych pomiarów należy

przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie w terminie nie dłuższym niż cztery tygodnie po wykonaniu pomiarów kontrolnych.

6. Pkt. III.2 otrzymuje brzmienie

Należy przeprowadzić trzyletni monitoring porealizacyjny awifauny w oparciu o metodyki zawarte w opracowaniu Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska pt.: „Wytyczne dotyczące wpływu lądowych farm wiatrowych na ptaki”, jednak do czasu ich wydania w oparciu o metodyki zawarte w opracowaniu Wylegała P., Antczak J., Glapan J., Górecki D., Guentzel S., Kajzer K., Kniola T., Szurlej-Kielańska A. 2024. Monitoring ptaków na lądowych farmach wiatrowych. Poradnik metodyczny. OTOP, Warszawa 2024.

Należy przeprowadzić trzyletni monitoring porealizacyjny chiropteroauny w oparciu o metodyki zawarte w opracowaniu Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska pt. Wytyczne dotyczące wpływu lądowych farm wiatrowych na chiropterofaunę, jednak do czasu ich wydania w oparciu o metodyki zawarte w opracowaniu Porozumienia dla Ochrony Nietoperzy 2009, pt.: „Tymczasowe wytyczne dotyczące oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na nietoperze” lub projektu wytycznych dotyczących oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na nietoperze (A. Kepel et al. GDOŚ Poznań 2013).

Jeśli do momentu ukończenia budowy i rozpoczęcia eksploatacji wydane zostaną nowe wytyczne w tym zakresie, zaleca się dostosowanie metodyki badań poprzez ich uwzględnienie.

Monitoringi powinny być prowadzone przez eksperta z udokumentowanym doświadczeniem przyrodniczym ornitologicznym i chiropterologicznym. Badania prowadzić na transektach i punktach obserwacyjnych, wyznaczonych przy przeprowadzaniu monitoringu przedrealizacyjnego. Po zakończeniu monitoringu porealizacyjnego przedstawić ocenę oddziaływania przedmiotowych turbin na środowisko, w tym porównać wartości otrzymane na etapie badań przedrealizacyjnych z wartościami, które uzyskano na przedmiotowym terenie po oddaniu farmy wiatrowej do eksploatacji. W zakresie oddziaływania na awifaunę i chiropterofaunę przeprowadzić należy:

a. ornitologiczny monitoring porealizacyjny:

Długość trwania: 3 lata rozpoczynając od pierwszego roku funkcjonowania elektrowni wiatrowej), z uwzględnieniem:

1. badań mających na celu określenie wykorzystania terenu w sąsiedztwie inwestycji przez bociana białego;
2. badania sukcesu lęgowego bociana białego (dotyczy par wykazanych w monitoringu przedwykonawczym lub nowych stanowisk zlokalizowanych w zasięgu działania inwestycji przyjętym jako bufor 2 km);
3. zasiedlenia gniazd przez bielika zlokalizowanych w buforze 7 km od każdej elektrowni wiatrowej na podstawie danych uzyskanych z corocznej kontroli określonej w pkt I.2 ppkt 22;
4. badania dynamiki zgrupowań ptaków w cyklu rocznym (badania na transektach);
5. badania natężenia wykorzystania przestrzeni powietrznej przez ptaki (badania na punktach obserwacyjnych);
6. cenzus lęgowych gatunków kluczowych;
7. badania rozpowszechnionych ptaków w standardzie MPPL;
8. identyfikacja zgrupowań i koncentracji;
9. liczenia gatunków o aktywności nocnej;
10. badanie sukcesu lęgowego ptaków szponiastych w strefie 3 km wokół granic terenu inwestycji;

11. monitoring ofiar kolizji, z uwzględnieniem usuwania ciał przez zwierzęta padlinożerne, w tym ograniczenie w wykrywalności ciał, ocenę tempa znikania ciał martwych, ocenę wykrywalności ciał przez obserwatorów.

Przedmiot obserwacji: skład gatunkowy i liczebność ornitofauny w promieniu do 3 km od turbiny wiatrowej, a w odniesieniu do ptaków obserwowanych w locie również wysokość przelotu w rozbiciu na trzy pułapy (do wysokości dolnego zakresu pracy śmigła, w strefie pracy śmigła, powyżej śmigła w stanie wzniesienia) wraz z określeniem kierunku przelotu w obszarze oddziaływania inwestycji, oceną oddziaływania tej inwestycji na ptaki, określenie ewentualnych zmian w porównaniu z okresem przedinwestycyjnym oraz określenie zagrożeń dla funkcjonowania populacji poszczególnych gatunków. Obserwacje powinny dotyczyć przede wszystkim gatunków ujętych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej oraz na wykazach „Czerwonej Listy Zwierząt Ginących i Zagrożonych wyginieciem w Polsce”, a także ujęte w wykazie „Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt”.

Zakres badań: awifaunę lęgową zasiedlającą obszar w bezpośrednim sąsiedztwie turbiny wiatrowej objąć badaniami zgodnie z ustalonym standardem metodycznym. Kontrole punktu/punktów i transektów wykonywać w okresie wędrówek wiosenno-jesiennych najrzadziej, co 7 dni, przy minimalnym czasie obserwacji wynoszącym 1h. W okresie czerwiec - sierpień (wyloty młodych bocianów i ptaków szponiastych z gniazd) obserwacje prowadzić co 5 dni. W przypadku odnotowania przypadków kolizji ptaków z turbinami należy bezzwłocznie podjąć kroki zapobiegawcze. Inwestor podejmie na własny koszt działania minimalizujące, ukierunkowane na ograniczenie i/lub całkowite wykluczenie negatywnych wpływów wynikających z funkcjonowania turbiny wiatrowej na ww. składniki środowiska przyrodniczego.

W przypadku, kiedy dojdzie do kolizji więcej niż 20 osobników ptaków lub 1 osobnika ptaków szponiastych w ciągu roku, zastosować ograniczenia w postaci okresowego unieruchomienia turbiny; siłownię lub grupę siłowni wyłączyć dla całego okresu fenologicznego (wiosenne migracje, okres lęgowy, okres dyspersji polęgowej, jesienne migracje, okres zimowania), w którym wykazano wyższą od prognozowanej śmiertelność ptaków; wyłączanie turbin stosować również w każdym przypadku kolizji gatunku wymienionego w załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Po trzech latach, na podstawie uzyskanych wyników badań porealizacyjnych określić trend śmiertelności w stosunku do prognozowanej oraz określić, jak czasowe wyłączanie siłowni wpływa na zmniejszenie jej negatywnego oddziaływania. W przypadku kiedy badania nie wykażą wysokiej śmiertelności, Inwestor może odstąpić od okresowych, pokolizyjnych wyłączeń turbin/turbiny wiatrowej. W sytuacji wzrostu atrakcyjności obszaru farmy dla ptaków np. na skutek powstania dogodnych siedlisk i żerowisk monitoring powykonawczy przez kolejne trzy lata.

Inwestor zobligowany jest do:

1. prowadzenia monitoringu terenu inwestycji pod kątem występowania przypadków zranień ptaków przez obracające się śmigła elektrowni wiatrowych i w razie znalezienia okaleczonych ptaków, do przewiezienia ich na własny koszt do odpowiednich ośrodków rehabilitacji służb weterynaryjnych oraz odnotowania tego faktu w raporcie z monitoringu śmiertelności ptaków;
2. do finansowania leczenia i rekonwalescencji ptaków zranionych przez funkcjonowanie turbiny wiatrowej;
3. przedkładania Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie, raz w roku, wyników monitoringu śmiertelności ptaków wraz z interpretacją wyników i oceną skali zmian, jakie wystąpiły i propozycją ewentualnych działań ratunkowych lub kompensacyjnych; dane powinny zawierać:

- gatunek (jeśli nie da się określić przynależności gatunkowej należy podać przynajmniej nazwę rodzaju, rodziny lub rzędu),
 - wiek i płeć (jeśli da się określić), współrzędne geograficzne miejsca znalezienia ofiary kolizji,
 - numer turbiny,
 - odległość od turbiny (w metrach),
 - dokumentację fotograficzną ofiary kolizji (w miarę możliwości wykonać zdjęcie obejmujące także widok na maszt turbiny),
 - dodatkowe informacje (np. stan rozkładu ciała ofiary, informacje, że ptaka zanotowano także na poprzedniej kontroli).
4. składania corocznie Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie, sprawozdania z danych zebranych przez system wykrywający ptaki zainstalowany na turbinach. Dane powinny zawierać co najmniej datę i godzinę rejestracji, kierunek lotu oraz kategorię wielkości osobnika.
- b. chiropterologiczny monitoring porealizacyjny
 Długość trwania: 3 lata (zaczynając od pierwszego roku po oddaniu turbin do eksploatacji) z uwzględnieniem wszystkich okresów fenologicznych.

Przedmiot obserwacji: skład gatunkowy i liczebność w promieniu 1 km od turbiny wiatrowej, natężenie wykorzystania przestrzeni powietrznej przez nietoperze w okresie rozrodu oraz w okresie migracji.

Automatyczna rejestracja aktywności nietoperzy w pobliżu elektrowni wiatrowej: należy ją przeprowadzić na wysokości osi rotora, a jeśli jest to niewskazane ze względów technicznych (np. wpływ hałasu powodowanego przez urządzenie na jakość nagrań) - na wieży poniżej rotora, w odpowiednim od niego oddaleniu, lecz wciąż na wysokości pracy łopát. Rejestrację należy prowadzić przez wszystkie sezony aktywności nietoperzy.

Badanie śmiertelności: w celu oszacowania rozmiarów kolizji nietoperzy z turbiną wiatrową należy przeprowadzić badania analogiczne jak podczas badań awifauny z uwzględnieniem usuwania ciał przez zwierzęta padlinożerne, w tym ograniczenie w wykrywalności ciał, ocenę tempa zanikania ciał martwych i ocenę wykrywalności ciał przez obserwatorów.

W przypadku stwierdzenia wysokiej śmiertelności nietoperzy w wyniku kolizji, czy barotraumy, natychmiastowo podjąć działania zapobiegające; elektrownia, przy której stwierdzono śmiertelność nietoperzy, wynoszącą więcej niż 4 osobniki/rok, powinna zostać niezwłocznie wyłączona na wszystkie bezdeszczowe noce przy sile wiatru poniżej 9 m/s na cały okres fenologiczny, w którym stwierdzono wysoką śmiertelność tych zwierząt; turbina może być uruchomiona ponownie, kiedy aktywność nietoperzy spadnie do niskiego poziomu. W przypadku, jeśli monitoring chiropterologiczny wykaże negatywne oddziaływanie na nietoperze w tym zwiększoną śmiertelność, należy ustalić ze specjalistą chiropterologiem i zastosować działania zapobiegawcze lub łagodzące i rozpocząć nowy 3-letni monitoring porealizacyjny.

Wyniki monitoringów wraz z ich interpretacją i ocenę wpływu, a także propozycją działań minimalizujących należy przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie. Raporty cząstkowe z zakończenia rocznych etapów prowadzonych monitoringów porealizacyjnych należy przedłożyć ww. organowi nie później niż w terminie dwóch miesięcy po zakończeniu każdego z rocznych cykli monitoringowych. Gdy wyniki prowadzonego monitoringu porealizacyjnego wykażą negatywne oddziaływanie w postaci zwiększonej śmiertelności Inwestor natychmiastowo w porozumieniu ze specjalistą chiropterologiem i na własny koszt podejmie i zrealizuje działania minimalizujące.

7. Charakterystyka całego przedsięwzięcia stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.
8. Lokalizacja turbin stanowi załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Pan Rafał Odrobiński będący pełnomocnikiem Leto S7 Sp. z o. o. wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z wnioskiem z 29.05.2024 r. o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 15 maja 2015 r., znak: WOOŚ.4210.25.2012.AB.133, wydanej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie konwerterów powietrznych wraz z zewnętrzną infrastrukturą przyłączeniową na terenie gminy Gronowo Elbląskie, Elbląg (wiejska) oraz miasta Elbląg.

Przedmiotowa inwestycja, zgodnie z § 3 ust.1 pkt 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 2019 r. poz. 1839, z późn. zm.), zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zapis art. 87 ustawy ooś, wskazuje, że przepisy działu V - *Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000* stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Inwestor wezwany pismem z 19 czerwca 2024 r., znak: WOOŚ.420.9.2024.AB.1 do uzupełnienia braków formalnych ww. wniosku, w dniu 28 sierpnia 2024 r. przedłożył stosowne wyjaśnienia m.in. uzasadnił słuszny interes strony do zmiany decyzji, przedłożył decyzję przenoszącą decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 15 maja 2015 r., znak: WOOŚ.4210.25.2012.AB.133 ze spółki Eurowind Services Sp. z o. o. na Leto S7 Spółka z o. o.. Ponadto przedłożył kopię mapy ewidencyjnej, mapy, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych wzdłuż planowanej trasy infrastruktury przyłączeniowej zewnętrznej i GPZ. Tym samym, dnia 28 sierpnia 2024 r. nastąpiło wszczęcie postępowania w przedmiocie wydania niniejszej decyzji.

W myśl art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r ustawy ooś, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla elektrowni wiatrowych jest właściwy miejscowo regionalny dyrektor ochrony środowiska, w przedmiotowym przypadku z uwagi na lokalizację przedsięwzięcia w województwie warmińsko-mazurskim - Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, zawiadomieniem z 6 września 2025 r., znak: WOOŚ.420.9.2024.AB.5, poinformował strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Z uwagi na liczbę stron postępowania przekraczającą 10, RDOŚ w Olsztynie skorzystał z możliwości, o której mowa w art. 74 ust. 3 ustawy ooś oraz art. 49 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, zwanej dalej kpa i o każdej czynności w przedmiotowym postępowaniu informował strony poprzez obwieszczenia zamieszczane na stronie Biuletynu Informacji Publicznej, a także na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Olsztynie. Ponadto, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie pismem z 6 września 2024 r., znak: WOOŚ.420.9.2024.AB.7 zgodnie z art. 74 ust. 3aa ustawy ooś powiadomił Organy Gminy właściwe ze względu na obszar realizacji inwestycji i jej oddziaływania, tj. Wójta Gminy Gronowo Elbląskie, Wójta Gminy Elbląg oraz Prezydenta Miasta Elbląg o ww. czynnościach. Zgodnie z ww. art. 74 ust. 3aa ustawy ooś „(...) *Wójt, burmistrz lub prezydent miasta udostępnia powiadomienie w Biuletynie Informacji Publicznej lub dokonuje publicznego ogłoszenia w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.*” Informację o złożonym wniosku o wydanie decyzji środowiskowej oraz o raporcie o oddziaływaniu na środowisko i jego uzupełnieniu zamieszczano w publicznie dostępnym wykazie danych.

Zgodnie z art. 78 ust.1 pkt 2 ustawy ooś Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie wystąpił z wnioskiem z 8 września 2024 r., znak: WOOŚ.420. 9.2024.AB.8 o wydanie opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Elblągu oraz do PGW Wody Polskie Zarząd Zlewni w Elblągu. PPIS w Elblągu w opinii z 3 października 2024 r., znak: ZNS.9022.2.37.2024.RG.1 stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie w dniu 15 maja 2015 r., znak: WOOŚ.4210.25.2012.AB.133. Natomiast PGW Wody Polskie Zarząd Zlewni w Elblągu w opinii z dnia 30 września 2024 r., znak: GE.ZZŚ.4901.142.2024 odstąpił od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

RDOŚ w Olsztynie, po przeanalizowaniu załączonej karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz uwzględnieniu łącznych uwarunkowań określonych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, tj.: rodzaju, charakteru, a w szczególności możliwego oddziaływania na ludzi oraz zagrożenia dla ornitofauny i chiropterofauny, postanowieniem z 22 listopada 2024 r., znak: WOOŚ.420.9.2024.AB.12, stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania dla zmiany decyzji ooś dla planowanego przedsięwzięcia i ustalił pełny zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zgodny z art. 66 ustawy ooś.

Postanowieniem z 23 grudnia 2024 r., znak: WOOŚ.420.9.2024.AB.15, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie zawiesił postępowanie administracyjne w sprawie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 5 czerwca 2025 r. Inwestor przedłożył „Raport o oddziaływaniu na środowisko na potrzeby zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 15.05.2024 r. (znak: WOOŚ.4210.25.2012.AB.133) polegającego na budowie konwerterów powietrznych wraz z zewnętrzną infrastrukturą przyłączeniową na terenie gminy Gronowo Elbląskie, Elbląg (wiejska) oraz miasta Elbląg”, opracowany w czerwcu 2025 r. przez zespół pod kierownictwem Pana mgr inż. Rafała Odrobińskiego. Z chwilą przedłożenia ww. dokumentu ustąpiła przyczyna uzasadniająca zawieszenie prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś, RDOŚ w Olsztynie pismem z 20 czerwca 2025 r., wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Elblągu (PPIS w Elblągu) o opinię w sprawie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, przedkładając m.in. Raport ooś. PPIS w Elblągu w opinii sanitarnej z 18 sierpnia 2025 r., znak: ZNS.9022.2.27.2025.RG.2, zaopiniował warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie wymagań sanitarno-higienicznych i zdrowotnych.

Z uwagi na fakt, że PGW Wody Polskie Zarząd Zlewni w Elblągu w swojej opinii wyraził stanowisko, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla omawianego przedsięwzięcia, to zgodnie z art. 77 ust. 4 nie zaistniała konieczność uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 oraz w związku z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie zapewnił udział społeczeństwa w toczącym się postępowaniu, o czym informował obwieszczeniem z 30 czerwca 2025 r., znak: WOOŚ.420.9.2024.AB.25. Obwieszczenie umieszczone było na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Olsztynie, Urzędu Gminy Gronowo Elbląskie, Urzędu Gminy Elbląg, Urzędu Miejskiego w Elblągu oraz na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości, w sołectwach znajdujących się w planowanym zasięgu oddziaływania przedmiotowej inwestycji tj. w sołectwach: Jegłownik, Nogat, Adamowo, Kazimierzowo, Władysławowo, Wikrowo, Kopanka Pierwsza, Kopanka Druga oraz osiedlu Adamowo.

Zainteresowani mogli zapoznać się ze złożonym wnioskiem oraz raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i niezbędną, posiadaną na danym etapie postępowania dokumentacją, w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Olsztynie, jak również składać uwagi i wnioski w 30-dniowym terminie tj. od 15 lipca 2025 r. do 13 sierpnia 2025 r. W ramach udziału społeczeństwa, w wyznaczonym przez tutejszy organ 30 - dniowym terminie, nie wpłynęły uwagi i wnioski.

Warunki realizacji inwestycji dotyczące etapu budowy określone w opinii PPIS w Elblągu zostały uwzględnione w niniejszej decyzji. Należy przy tym zauważyć, że pokrywają się one z warunkami określonymi w decyzji oś z 15 maja 2015 r. Dodatkowym warunkiem, na który wskazał PPIS w Elblągu, dzięki któremu zminimalizowana będzie emisja hałasu i zanieczyszczeń do powietrza jest organizacja prac budowlanych w sposób ograniczający puste przebiegi samochodów ciężarowych oraz wyłączanie silników pojazdów w trakcie ich postoju bądź załadunku.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie pismem z 15 września 2025 r., znak: WOOŚ.420.9.2024.AB.30, wezwał inwestora do wyjaśnienia bądź uzupełnienia treści raportu oś w zakresie przedstawionej analizy oddziaływania akustycznego i wskazanej wartości wysokości wieży dla której obliczenia i analizę wykonano oraz o ustosunkowanie się do konieczności wykonania analizy porealizacyjnej w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od daty oddania elektrowni wiatrowych do użytkowania. Odnośnie do efektu migotania cienia i wykonanej analizy dla planowanej inwestycji wezwano o wskazanie wartości akceptowalnych, o których mowa w pkt. 6.16.1 raportu oś oraz o przypisanie do punktów, w których efekt migotania w ciągu roku wystąpi, numerów działek ewidencyjnych wraz z obrębem. Z zakresu części przyrodniczej, inwestor został wezwany do przedstawienia wyników nasłuchów całonocnych w poszczególnych przedziałach godzinowych, o graficzne przedstawienie uzyskanych wyników badań z podziałem na poszczególne gatunki nietoperzy oraz o opis charakteru obserwacji bociana białego (np. zerowanie, przelot, patrolowanie) i dokonanie analizy wpływu realizacji inwestycji na ten gatunek, a także zaproponowanie działań minimalizujących ewentualne kolizje.

Ponadto Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie pismem z dnia 4 listopada 2025 r., znak: WOOŚ.420.9.2024.AB.36 wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku o udostępnienie danych dotyczących lokalizacji strefy ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt objętych ochroną gatunkową znajdujących się we wschodniej części województwa pomorskiego, w buforze 6 km od miejscowości Kopanka Druga, gm. Gronowo Elbląskie w powiecie elbląskim.

W dniu 13 października 2025 r. inwestor przedłożył Aneks do raportu oś, będący odpowiedzią na ww. wezwanie. Z uwagi na fakt, że odpowiedzi miały charakter wyjaśniający i doprecyzowujący informacje już zawarte w raporcie oś, a część dotyczyła oddziaływania na środowisko przyrodnicze, tutejszy organ nie widział potrzeby zasięgnięcia ponownej opinii PPIS w Elblągu, czy też powtarzania udziału społeczeństwa. Inwestor swoim uzupełnieniem nie zmodyfikował wniosku, a więc nie uległ zmianie zakres, lokalizacja, charakter inwestycji, które wpływałyby na ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym zdrowie i życie ludzi. Należy mieć na uwadze również fakt, że podczas etapu możliwości zgłaszania uwag i wniosków społeczeństwo nie wniosło swoich wątpliwości i uwag co do omawianej zmiany do przedsięwzięcia. Zdaniem tutejszego organu ponowne zaangażowanie społeczeństwa w analizowanym przypadku wydłużyło by czas trwania postępowania administracyjnego w sprawie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Również odpowiedź Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 4 listopada 2025 r., potwierdzająca brak wyznaczonych stref ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt objętych ochroną gatunkową we wschodniej części województwa pomorskiego w buforze 6 km od miejscowości Kopanka Druga, gmina Gronowo Elbląskie, nie stanowi informacji, która wymagałaby ponownego zaangażowania PPIS w Elblągu do ponownego wydania stanowiska w sprawie, czy wymagałaby procedowania z udziałem społeczeństwa.

W piśmie tym stwierdzono fakt braku stref ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt, a informacja ta była potrzebna Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie do oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze.

Przedłożony raport oś oraz wyjaśnienia Inwestora pozwoliły na zajęcie stanowiska w sprawie i wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie w dniu 15 maja 2015 r., znak: WOOŚ.4210.25.2012.AB.133, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie konwerterów powietrznych wraz z zewnętrzną infrastrukturą przyłączeniową na terenie gminy Gronowo Elbląskie, Elbląg (wiejska) oraz miasta Elbląg.

Zawiadomieniem i obwieszczeniem z 27 listopada 2025 r., stosownie do art. 10 kpa, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie powiadomił strony postępowania o zgromadzonym materiale dowodowym i przysługującym im prawie zapoznania się z dokumentacją sprawy i wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia do Inwestora i do pozostałych stron postępowania.

W dniu 27 listopada 2025 r. do tutejszego organu wpłynął wniosek Pani . która jest stroną w niniejszym postępowaniu. W piśmieawnioskowała ona o przesunięcie lokalizacji konwerterów powietrznych na odległość bezpieczną od działek rolnych i zabudowanych będących jej własnością. Odnosząc się do tej uwagi wskazuję, że postępowanie dotyczy zmiany wydanej już decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach gdzie lokalizacje poszczególnych elektrowni wiatrowych (konwerterów powietrznych) były wskazane. W ramach zmiany decyzji oś ani Inwestor nie może zmienić miejsca lokalizacji inwestycji (mielibyśmy wówczas do czynienia z nowym przedsięwzięciem), ani organ wydający decyzję oś nie może nakazać zmienić położenia elektrowni wiatrowych. Pani wskazała w piśmie, że budowa konwerterów w planowanym usytuowaniu jest zagrożeniem dla jej zdrowia i życia poprzez hałas i smog elektromagnetyczny, infradźwięki niskiej częstotliwości. W odpowiedzi na zarzuty strony postępowania dotyczące negatywnego wpływu planowanych elektrowni wiatrowych na jej zdrowie i życie, wskazuję, że podnoszone twierdzenia nie znajdują potwierdzenia w obowiązujących przepisach prawa, w aktualnym stanie wiedzy naukowej, ani w wynikach analiz przedstawionych w ramach niniejszego postępowania oś. Zgodnie z informacjami zawartymi w rekomendowanych przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska *Wytycznych w zakresie prognozowania oddziaływania na środowisko farm wiatrowych*, ze względu na lokalizację turbiny wiatrowej na wysokości ok. 100 m nad poziomem gruntu, poziom pola elektromagnetycznego generowanego przez elementy elektrowni na poziomie terenu (na wysokości 2 m) jest w praktyce pomijalny. Urządzenie generujące fale elektromagnetyczne (zarówno generator jak i transformator) znajdują się wewnątrz gondoli i są zamknięte w przestrzeni otoczonej metalowym przewodem o właściwościach ekranujących, co w konsekwencji powoduje, że efektywny wpływ elektrowni wiatrowej na kształt klimatu elektromagnetycznego środowiska jest nieznaczący. Tematyka związana z oddziaływaniem infradźwięków na środowisko stanowi temat wielu prac naukowych mających na celu określenie tego stanu, także i w Polsce. Dotychczasowe publikacje mówią, że generowany przez wiatraki hałas czy infradźwięki nie różnią się od innych źródeł, a sam wpływ turbin na zdrowie, czy samopoczucie okolicznych mieszkańców jest niewielki lub żaden. Obecnie standardy jakości klimatu akustycznego w środowisku są uregulowane w stosunku do charakterystyki częstotliwościowej A, czyli dla tzw. zakresu słyszalnego. Dokument regulujący dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określa wartości kryterialne dla poszczególnych rodzajów terenu (np. zabudowa mieszkaniowa czy usługowa) oraz kategorie źródła hałasu (hałas przemysłowy czy hałas komunikacyjny), które kształtują się w przedziale 65 – 50 dB w porze dnia i 55 – 40 dB w porze nocy. W ramach analizy porealizacyjnej dla analizowanej farmy wiatrowej badane będą również infradźwięki.

Zarzut strony, jakoby elektrownie wiatrowe – z uwagi na ich gabaryty – miały powodować znaczące zmiany mikroklimatu oraz niszczyć środowisko naturalne na dużych odległościach, nie

znajduje potwierdzenia w obowiązujących przepisach, w literaturze naukowej, ani w wynikach analiz przedstawionych w ramach postępowania ooś. Ponadto zarzut ten jest bardzo ogólny i nie przedstawiono żadnych dowodów ani mechanizmu oddziaływania, które miałyby prowadzić do „zniszczenia środowiska”. Odnosząc się do kwestii wpływu pracy elektrowni wiatrowych na rozprzestrzenianie się środków chemicznych używanych na polach należy wskazać, że w polskich przepisach dotyczących stosowania środków ochrony roślin (ustawa o środkach ochrony roślin, przepisy dot. dobrej praktyki rolniczej) nie ma żadnych zapisów, które łączyłyby funkcjonowanie lub lokalizację elektrowni wiatrowych z zasadami wykonywania oprysków. Strona nie poparła swojego przypuszczenia żadnymi dowodami.

Tutejszy organ rozumie i dostrzega niepokoje strony dotyczące potencjalnych oddziaływań inwestycji na jej otoczenie. Należy jednak podkreślić, że zasadnicze kwestie związane z wpływem przedsięwzięcia na środowisko zostały wyczerpująco ocenione i rozstrzygnięte w ramach wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która pozostaje w obrocie prawnym. Obecne postępowanie dotyczące zmiany decyzji środowiskowej ma charakter uzupełniający i służy określeniu warunków realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia dla zweryfikowanych założeń przedsięwzięcia określając dla nich środki minimalizujące ewentualne oddziaływania. W związku z powyższym zarzuty strony, choć zrozumiałe z perspektywy indywidualnych obaw, nie znajdują podstaw do odmiennego rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu.

Dokonując oceny całokształtu zebranych w niniejszej sprawie materiałów dowodowych, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie ustalił co następuje.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie w dniu 15 maja 2015 r., wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach znak: WOOŚ.4210.25.2012.AB.133, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie konwerterów powietrznych wraz z zewnętrzną infrastrukturą przyłączeniową na terenie gminy Gronowo Elbląskie, Elbląg (wiejska) oraz miasta Elbląg. Inwestor, działając poprzez pełnomocnika, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z wnioskiem o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia w zakresie:

1. zmiany liczby konwerterów powietrznych wchodzących w skład inwestycji z 10 sztuk turbin wiatrowych na maksymalnie 5 sztuk turbin wiatrowych;
2. zmiany mocy jednostkowej każdej z turbin wiatrowych wchodzących w skład inwestycji z ok. 1,8 MW – do ok. 3,2 MW na do 8 MW,
3. zmiany wysokości wieży elektrowni wiatrowych z od 98 m – 120 m na wysokość od 100 m do 140 m,
4. zmiany średnicy rotora każdej z elektrowni wiatrowych z od 82 m – 120 m na średnicę od 120 m do 180 m,
5. zmiany maksymalnej mocy akustycznej pojedynczej turbiny wiatrowej z nie większej niż 105 dB na nie większą niż 106,4 dB,
6. zmiany wskazanych w treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ograniczeń w pracy turbin wiatrowych.

Reasumując, po wprowadzonych zmianach inwestor zrealizuje farmę wiatrową składającą się z pięciu elektrowni wiatrowych o mocy każdej z nich do 8 MW. Inwestor wskazał, że do realizacji pozostawił następujące elektrownie wiatrowe oznaczone symbolami zgodnymi z wydaną decyzją ooś:

- EW11 zlokalizowaną na działce nr 79 (dawniej 11/95) obręb Kopanka Druga,
- EW12 zlokalizowaną na działce nr 77 (dawniej 11/92) obręb Kopanka Druga,
- EW16 zlokalizowaną na działce nr 99 (dawniej 7/35) obręb Kopanka Druga,
- EW17 zlokalizowaną na działce nr 98 (dawniej 7/36) obręb Kopanka Druga,
- EW20 zlokalizowaną na działce nr 18 (dawniej 95/18) obręb Nogat.

Wieże elektrowni wiatrowych będą posiadały wysokość od 100 m do 140 m, a średnica rotora każdej z elektrowni wiatrowych od 120 m do 180 m.

Abonencka stacja elektroenergetyczna farmy (GPZ „Adamowo”) planowana jest do realizacji na działce nr 118/4, obręb Adamowo, gmina Elbląg.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest częściowo na terenach gdzie obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego i jest z nimi zgodne, a są to następujące akty prawa miejscowego:

- Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Gronowo Elbląskie, uchwalony Uchwałą Rady Gminy Nr XXIII/200/2001 z dnia 24 sierpnia 2001r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Gronowo Elbląskie, (Dz. Urz. Województwa Warmińsko - Mazurskiego Nr 108 z dnia 23 października 2001);
- Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego uchwalony uchwałą Nr XXVIII/702/2006 r. Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 16.02.2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Strefy Aktywności w rejonie Nowej Trasy Mostowej i ulicy Radomskiej w Elblągu (Dz. Urz. Woj. Warm. - Maz. Nr 56, poz. 1080 z dnia 28.04.2006 r.);
- Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego uchwalony uchwałą Rady Miejskiej w Elblągu Nr VIII/258/2019 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 28.11.2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru na południe od ulicy Nowodworskiej w Elblągu;
- Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego uchwalony uchwałą Nr XVII/436/2012 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 18.09.2012 r. w sprawie uchwalenia zmiany centralnego fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Strefy Aktywności w rejonie Nowej Trasy Mostowej i ulicy Radomskiej w Elblągu;
- Miejscowy Planu Zagospodarowania Przestrzennego uchwalony uchwałą Nr III/11/2014 z dnia 13 lutego 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Warm. - Maz. Nr 661 z dnia 13.02.2024 r.) w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu obrębu Kazimierzowo.

W Raporcie o oś wykonanym na potrzeby procedury oceny oddziaływania na środowisko zakończonej wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z 15 maja 2015 r., znak: WOOŚ.4210.25.2012.AB.133, przeanalizowano warianty inwestycyjne, które dotyczyły liczby, lokalizacji i mocy poszczególnych turbin wiatrowych, a także sposobu podłączenia pomiędzy GPZ wewnętrznym, a GPZ operatora. Wówczas wariant przyjęty do realizacji polegający na budowie do 10 turbin o nominalnej mocy pojedynczej turbiny od ok. 1,8 MW do ok. 3,2 MW oraz poprowadzeniu linii SN i WN pod ziemią był jednocześnie wariantem najkorzystniejszym dla środowiska. Nowym wariantem przyjętym do realizacji jest obecnie analizowany, a więc polegający na budowie mniejszej liczby elektrowni wiatrowych – 5 sztuk o zwiększonych parametrach wieży i rotora każdej z elektrowni wiatrowych oraz o zwiększonej mocy akustycznej pojedynczej turbiny wiatrowej. Przeprowadzona w raporcie o oś analiza oddziaływania wykazała, że wariant ten jest jednocześnie wariantem korzystniejszym środowiskowo w porównaniu z inwestycją planowaną w pierwotnym kształcie, dla której inwestor uzyskał decyzję o oś.

W związku z planowaną zmianą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zakładającą redukcję liczby turbin wiatrowych z 10 sztuk do 5 sztuk, zmniejszą się ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii w poszczególnych etapach realizacji przedsięwzięcia. Budowa samych elektrowni wiatrowych polegać będzie praktycznie na montażu gotowych, wytworzonych w zakładach produkcyjnych, elementów.

Inwestor zakłada, że w przeliczeniu na 1 elektrownię wiatrową, będą wykorzystanie następujące surowce i materiały: beton do konstrukcji fundamentów - około 550 m³, stal zbrojeniowa - około 70 Mg, elementy konstrukcyjne elektrowni wiatrowych - około 500 Mg. Podane wartości są szacunkowymi i zostaną doprecyzowane na etapie sporządzania projektu budowlanego. Zapotrzebowanie na materiały konstrukcyjne (piasek stabilizowany cementem, podsypka piaskowo- cementowa, żwir, beton cementowy, kruszywo łamane, tłuczeń kamienny itp.)

do budowy lub modernizacji dróg dojazdowych zostanie również oszacowane w dokumentacji przygotowywanej na potrzeby uzyskania pozwolenia na budowę.

Szacuje się, że planowana do realizacji inwestycja, zakładająca budowę 5 elektrowni wiatrowych, spowoduje wyłączenie z użytkowania rolniczego (fragmenty działek wykorzystane pod budowę fundamentów i ich bezpośrednie sąsiedztwo oraz drogi dojazdowe do turbin) gruntów o łącznej powierzchni ok. 2,5 ha. Drogi dojazdowe w części zostaną poprowadzone po istniejących drogach (asfaltowych i gruntowych), z których część zostanie zmodernizowana i przystosowana do użytkowania (szacuje się, że przebudowa istniejących dróg obejmie odcinki o maksymalnej łącznej długości ok. 4 km).

Warunki dotyczące etapu budowy wskazane w decyzji z 15 maja 2015 r., znak: WOOŚ.4210.25.2012.AB.133 pozostają niezmienione i zostały przeniesione do pkt. 2 niniejszej decyzji. Nie zmieniają się procesy i oddziaływania związane z budową farmy wiatrowej i są one tożsame z opisanymi w decyzji ooś. Jak już wyżej wskazano, dodano warunek realizacji PPIS w Elblągu mówiący o konieczności organizacji pracy w taki sposób aby minimalizować puste przebiegi samochodów ciężarowych oraz wyłączać silniki pojazdów w trakcie postoju bądź załadunku. Przyczyni się to do minimalizacji oddziaływania akustycznego i oddziaływania na powietrze.

Zmiany parametrów turbin wiatrowych wpływają na zmianę ich oddziaływania na środowisko na etapie ich eksploatacji.

Na potrzeby raportu ooś wykonana została analiza akustyczna, której założenia należy uznać za zgodne z obowiązującą metodyką. Pomiary zostały wykonane dla najbardziej niekorzystnych warunków m.in. przyjęto współczynnik gruntu równy 0, korzystne warunki propagacji tzn. propagacja z wiatrem we wszystkich kierunkach, dźwięk emitowany jest równomiernie we wszystkich kierunkach, turbiny wiatrowe pracujące w sposób ciągły przez całą dobę z maksymalnym poziomem mocy akustycznej. Obliczenia wykonano dla standardowych warunków meteorologicznych, tj. dla temperatury powietrza wynoszącej 10°C i wilgotności powietrza wynoszącej 70 %. Obliczenia hałasu wykonano dla minimalnej wysokości wieży wynoszącej 100 m (a nie dla maksymalnej wysokości konstrukcji), ponieważ sytuacja ta jest najbardziej niekorzystną, mogącą powodować największe negatywne oddziaływanie – źródło hałasu znajduje się wówczas w najbliższej odległości od potencjalnego receptora. Punkty obliczeniowe usytuowano na granicy najbliższych terenów chronionych przed hałasem. Na podstawie przeprowadzonych obliczeń stwierdzono możliwość wystąpienia przekroczeń wartości dopuszczalnego poziomu hałasu w porze nocy w punktach pomiarowych P01, P02 oraz P04. W związku z powyższym dokonano analizy przy zredukowanej mocy akustycznej elektrowni oznaczonych jako EW11, EW12 i EW16 dla pory nocnej. Praca elektrowni wiatrowej EW11 w porze nocnej z maksymalną mocą akustyczną wynoszącą 103 dB oraz elektrowni wiatrowych EW12 i EW16 z maksymalną mocą akustyczną na poziomie do 101 dB nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie. Mając powyższe na uwadze, zgodnie też z warunkiem PPIS w Elblągu, nałożono na inwestora warunek aby elektrownie wiatrowe EW11, EW12 i EW16 w godzinach 22-6 pracowały ze zmniejszoną mocą akustyczną.

W celu zweryfikowania rzeczywistego oddziaływania w zakresie emisji hałasu na etapie eksploatacji farmy, w decyzji ooś nałożono na Inwestora obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, której wyniki mogą powodować wprowadzenie dalszych ograniczeń w pracy instalacji. Jeżeli chodzi o założenia analizy porealizacyjnej wskazanej w decyzji ooś, to są one nadal aktualne jednakże zmianie uległ termin w jakim powinna zostać wykonana. Autor analizy akustycznej oraz raport ooś wskazują na termin 6 miesięcy, w jakim badania wpływu przedsięwzięcia na klimat akustyczny powinny zostać wykonane. Termin ten został również wskazany przez PPIS w Elblągu. Tutejszy organ uważa, że okres 6 miesięcy może być niewystarczający na wykonanie miarodajnych pomiarów, zgodnych z metodyką i specyfiką przedsięwzięcia. Warunki jesienne i zimowe często tworzą najmniej korzystne warunki dla

komfortu akustycznego w otoczeniu farm wiatrowych, zwiększając zasięg oddziaływania akustycznego. Przyjmując krótszy okres na wykonanie pomiarów tj. 6 miesięcy, mogłyby doprowadzić do ich wykonania w miesiącach np. letnich, gdy nie występują najbardziej korzystne warunki do propagacji dźwięku w ciągu roku. Dlatego też tutejszy organ zdecydował wydłużyć termin na wykonanie analizy porealizacyjnej w zakresie hałasu w stosunku do warunku wskazanego w raporcie oś i opinii PPIS w Elblągu, jednocześnie skracając go biorąc pod uwagę zapisy w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Termin 1 roku jako najbardziej miarodajny do wykonania analizy akustycznej farmy wiatrowej po oddaniu inwestycji do eksploatacji jest uzasadniony kilkoma kluczowymi powodami wynikającymi z wymogów metodologicznych i praktycznych. Pomiary w okresie roku od uruchomienia elektrowni wiatrowych umożliwiają wykonanie analizy w warunkach ustabilizowanej pracy turbin. Okres ten pozwala także uwzględnić sezon zimowy (grudzień-marzec), wskazany jako czas pomiarów ze względu na najmniej korzystne warunki do propagacji dźwięku i jednocześnie różnice w charakterystyce tła akustycznego w porze nocnej i dziennej. Powyższe badania dadzą pełniejszy i bardziej wiarygodny obraz oddziaływania hałasu farmy wiatrowej na środowisko i obszary chronione akustycznie.

Po wykonaniu kontrolnych pomiarów poziomu hałasu na najbliższych terenach objętych ochroną akustyczną, Inwestor będzie mógł zweryfikować parametry pracy poszczególnych turbin i dokonać ewentualnej korekty mocy każdej z nich, ale jedynie w taki sposób, aby eksploatacja inwestycji nie powodowała przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisko.

Wyniki wykonanych pomiarów hałasu oraz przyjęte rozwiązania minimalizujące (w razie zaistnienia takiej konieczności) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie w terminie nie dłuższym niż cztery tygodnie po wykonaniu pomiarów kontrolnych.

Podtrzymuje się również konieczność wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie hałasu infradźwiękowego z uwzględnieniem terminu jej wykonania w okresie 1 roku od oddania przedsięwzięcia do eksploatacji.

Pomimo, że przepisy prawa (krajowego i unijnego) nie regulują oddziaływania związanego z efektem migotania cienia, w przedstawionej dokumentacji Inwestor przeanalizował również to zagadnienie. Analiza została wykonana z użyciem gotowego, powszechnie wykorzystywanego oprogramowania. Otrzymane wyniki określają czas, w którym poszczególne zabudowania mogą być narażone na to oddziaływanie. Jako punkt odniesienia, dla otrzymanych wartości, ewentualnie można wskazać doświadczenia niemieckie. Zgodnie z dokumentem pod nazwą *Hinweise zur Ermittlung Und Beurteilung der optischen Immissionen von Windenergieanlagen (WEA-Schattenwurf-Hinweise)*, który stanowi podstawę analiz migotania cienia w Niemczech, wskaźnik wartości czasu trwania zacienienia nie powinien przekraczać 30 godzin na rok kalendarzowy. Takie wartości stosowane są również w wielu innych krajach europejskich, pomimo, iż nie zostały one uregulowane prawnie (np. Wielka Brytania, Francja, Holandia). Na potrzeby oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia po wprowadzonych zmianach wykonano analizę efektu migotania cienia dla rzeczywistego scenariusza meteorologicznego. Z analizy wynika, że w żadnym z punktów obliczeniowych meteorologiczna prawdopodobna długość czasu zacienienia nie przekroczy 30 godzin w ciągu roku. Jednocześnie należy podkreślić, że budynki mieszkalne położone na działkach, gdzie zostały umiejscowione punkty receptorowe, od strony wschodniej i zachodniej otoczone są zadrzewieniami, które stanowią naturalną barierę ograniczającą oddziaływanie tego efektu. W konsekwencji rzeczywisty wpływ migotania cienia będzie dodatkowo łagodzony i mniej uciążliwy dla mieszkańców.

Zgodnie z opinią Wód Polskich zmiany wprowadzone do przedsięwzięcia nie wpłyną negatywnie na jednolite części wód podziemnych i powierzchniowych. Przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300). Teren inwestycji zlokalizowany jest na terenie zlewni JCWP o kodzie: RW20000165499 o nazwie Elbląg od Młynówki do ujścia. Jest to silnie zmieniona

część wód i jest monitorowana. Stan jej jest określony jako zły, zaś ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określono jako zagrożona. Dla analizowanej JCWP wprowadzono derogacje w tym: z art. 4 ust. 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz ustalono mniej rygorystyczne cele i odstępstwo czasowe, na podstawie których osiągnięcie celów środowiskowych może nastąpić do 2027 r. Obszar planowanej farmy wiatrowej znajduje się w zasięgu jednolitej części wód podziemnych: nr 18 (PLGW200018), która charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym oraz dobrym stanem chemicznym. Jest ona monitorowana, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określona jest jako zagrożona chemicznie. Celem środowiskowym jest osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu ilościowego i dobrego stanu chemicznego tych wód. Na wymienionych JCW znajdują się również obszary chronione przeznaczone do ochrony siedlisk i gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie i poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie jest zlokalizowane w takim obszarze.

W obszarze realizacji przedsięwzięcia ani w jego strefie oddziaływania nie występują obszary wodno – błotne. Przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza zasięgiem stref ochronnych ujęć wód, obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych. Planowane przedsięwzięcie nie znajduje się w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią. Z danych posiadanych przez PGW Wody Polskie wynika, że działki nr 77 i 79, obręb Kopanka Druga graniczą z działkami, na których znajduje się Kanał A pld. FF i Kanał B pld. FF. Ponadto w obszarze oddziaływania inwestycji występują rowy.

PGW Wodny Polskie Zarząd Zlewni w Elblągu w opinii z 30 września 2024 r. wskazał, że podczas realizacji i eksploatacji farmy wiatrowej środowisko gruntowo – wodne i wód powierzchniowych będzie właściwie chronione przed jej potencjalnym wpływem, jak również nie będzie negatywnego oddziaływania na jednolite części wód podziemnych i powierzchniowych wyodrębnionych na mocy Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Planowana inwestycja nie wpłynie negatywnie na zmiany klimatu. Realizacja przedsięwzięcia będzie wręcz zapobiegać negatywnym skutkom zmian klimatu, ponieważ należy do instalacji przyczyniających się do zmniejszenia ilości emitowanych gazów cieplarnianych. Zastosowane nowoczesne rozwiązania techniczne i technologiczne uwzględniają zmieniające się warunki klimatyczne i wyposażone są w systemy zabezpieczające przed ekstremalnymi zjawiskami pogodowymi, co zapewnia bezpieczne i stabilne funkcjonowanie.

Zgodnie z art. 3 ust. 23 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn zm.) pod pojęciem poważnej awarii rozumie się zdarzenie, w szczególności powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 roku w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138), planowana inwestycja nie kwalifikuje się jako zakład o zwiększonym albo dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Budowa elektrowni wiatrowej, stacji elektroenergetycznej i sieci kablowej linii elektroenergetycznej zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami budowlanymi minimalizuje ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej. Spełnienie wymagań opisanych w przepisach prawa pozwoli na zachowanie odporności inwestycji na katastrofy naturalne typu silne wiatry czy deszcze nawalne. Planowane przedsięwzięcie położone jest poza obszarami o szczególnym zagrożeniu wystąpienia powodzi. W związku z lokalizacją inwestycji, ryzyko zniszczenia elektrowni wiatrowej wskutek trzęsienia ziemi jest niewielkie.

W oparciu o materiał zebrany w Raporcie oś uznano, że planowane przedsięwzięcie nie powinno wpłynąć znacząco negatywnie na stan środowiska przyrodniczego przy zastosowaniu działań minimalizujących i środków zapobiegawczych, ponieważ w efekcie tych działań nie będzie

ono źródłem znacząco negatywnego oddziaływania na komponenty środowiska przyrodniczego. Przeprowadzone w Raporcie analizy wykazały, że oddziaływanie przedmiotowej inwestycji na etapie budowy ograniczy się do miejsc posadowienia wiatraków, budowy dróg i linii kablowych. W efekcie braku oddziaływania na środowisko gruntowo – wodne nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania na siedliska roślin, a tym samym na różnorodność biologiczną poza granicami terenu inwestycyjnego, gdyż nie wystąpi niekorzystne przekształcanie warunków siedliskowych.

Natomiast prowadzony, w fazie eksploatacji, monitoring wykorzystywania przestrzeni powietrznej przez poszczególne gatunki ptaków i nietoperzy oraz czasowe wyłączenia pracy rotorów pozwolą na bezpieczne przemieszczania się zwierząt, co zapewni możliwość wymiany genetycznej między populacjami.

Elektrownie wiatrowe mają zostać zbudowane na polach otaczających wieś Kopanka Druga, co najmniej 800 m na wschód od rzeki Nogat i ok. 2,2 km na południe od drogi ekspresowej S7. Obszar farmy jest dosyć zwarty – jego rozpiętość wynosi ok. 1,6 km równoleżnikowo i 1,1 km południkowo. Niemal pośrodku tej przestrzeni znajduje się wieś Kopanka Druga. Wszystkie turbiny przewidziane są do realizacji na wielkopowierzchniowych i intensywnie użytkowanych polach ornych. Za najcenniejszy element miejscowej przyrody należy uznać zadrzewienia. Najbardziej rozpowszechnione są szpalery sadzonych wzdłuż dróg i kanałów wierzb białej *Salix alba* i kruchej *Salix fragilis*. Wiele z nich osiągnęło już zaawansowany wiek i ma wypróchniałe pnie. Inny typ liniowego zadrzewienia stanowi aleja klonów zwyczajnych *Acer platanoides* i jarzębów zwyczajnych *Sorbus aucuparia*, wzdłuż drogi prowadzącej przez Kopankę i dalej na zachód. Tworzące ją drzewa są jeszcze stosunkowo młode. Realizacja planowanej inwestycji będzie oddziaływać na szatę roślinną poprzez działania związane z jej likwidacją bądź uszkodzeniem, a także pośrednio, poprzez emisję zanieczyszczeń do atmosfery.

Na etapie budowy przedsięwzięcia oddziaływanie na szatę roślinną będzie związane z zajęciem terenu pod elektrownie wiatrowe oraz drogi dojazdowe, transportem maszyn, materiałów oraz elementów elektrowni wiatrowych, prowadzeniem prac budowlanych związanych z emisją zanieczyszczeń do powietrza oraz sukcesywnymi zmianami w zagospodarowaniu terenu. Same turbiny zostały zaplanowane w oddaleniu od linii drzew. Niemniej jednak, że drzewa rosnące wzdłuż dróg transportowych należy zabezpieczyć przed uszkodzeniem, a skraje zadrzewień powinny zostać wykluczone ze składowania materiałów.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza formami ochrony przyrody lecz w bliskiej odległości (ok. 6 km) od obszaru specjalnej ochrony ptaków „Jezioro Drużno” PLB280013 oraz w odległości ok. 9,5 km od obszaru specjalnej ochrony ptaków „Zalew Wiślany” PLB280010. Inwestycję zaplanowano bezpośrednio przy Obszarze Chronionego Krajobrazu Rzeki Nogat w obszarze Żuław Elbląskich. Jest to unikalny w skali kraju region, wchodzący w skład południowo-bałtyckiego korytarza ekologicznego. Obszar ten charakteryzuje się występowaniem bardzo bogatej awifauny. Krzyżują się tu dwa wielkie szlaki wędrówek ptaków – z północnego wschodu na zachód, oraz z północy na południe.

Wykonany monitoring ornitofauny i chiropterofauny, trwający od sierpnia 2022 r. do końca lipca 2023 r., pozwolił na pozyskanie danych przyrodniczych, które umożliwiły weryfikację oraz aktualizację oceny wpływu planowanych zmian projektowych na ornitofaunę i chiropterofaunę. W trakcie rocznego monitoringu ptaków przeprowadzono 4 kontrole, mające na celu ocenę składu gatunkowego wraz z liczebnością ptaków przebywających na powierzchni przeznaczonej pod planowaną inwestycję. Przeprowadzono badania transektowe liczebności i składu gatunkowego ptaków oraz badano natężenie wykorzystywania przestrzeni powietrznej z punktów obserwacyjnych. Ptaki obserwowano na dwóch punktach obserwacyjnych oraz 4 transektach. W trakcie rocznego monitoringu stwierdzono poszczególne osobniki ptaków reprezentujących 89 gatunki.

W przypadku nietoperzy prace terenowe obejmowały nasłuchy detektorowe prowadzone na sześciu wyznaczonych transektach oraz transekcje specjalnym. Wspomagano się również

nasłuchami nietoperzy wykonywanymi na dwóch punktach zlokalizowanych na północ od planowanych lokalizacji siłowni wiatrowych. Dodatkowo prowadzono badania, których celem było wykrycie kolonii rozrodczych i miejsc hibernacji nietoperzy.

Podczas ornitologicznego monitoringu przedrealizacyjnego stwierdzono 89 gatunków ptaków, z czego 11 gatunków Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 72 gatunki objęte ochroną ścisłą, 6 gatunków ochroną częściową oraz 9 gatunków łownych. Wśród kluczowych gatunków ptaków w okresie lęgowym i polęgowym wykazano między innymi: bielika *Haliaeetus albicilla*, bociana białego *Ciconia ciconia*, błotniaka stawowego *Circus aeruginosus*, gąsiorka *Lanius collurio*, czajkę *Vanellus vanellus*, myszółowa *Bute buteo*, krogulca *Accipiter nisus*, potrzęsca *Emberiza calandra*, żurawia *Grus grus*. Na podstawie przedłożonych wyników można spodziewać się, że planowana inwestycja względem ptaków lęgowych może negatywnie oddziaływać, przede wszystkim na bociana białego oraz bielika. Są to gatunki o wysokim ryzyku kolizji, które wykorzystywały obszar przeznaczony pod inwestycję. Na pozostałe gatunki lęgowe nie przewiduje się istotnie negatywnego oddziaływania. Ponadto planowana inwestycja położona jest na terenie Żuław Wiślanych, które są ważnym miejscem odpoczynku i żerowania ptaków wodno-błotnych w okresie migracji, położonym w pobliżu szlaku wędrówkowego wiodącego wzdłuż wybrzeża Bałtyku. Na terenie przeznaczonym pod inwestycję, w trakcie wiosennej i jesiennej wędrówki, obserwowano zatrzymujące się liczne duże stada czajek *Vanellus vanellus*, siewek złotych *Pluvialis apricaria*, mew *Laridae*, czy grzywaczy *Columba palumbus*. Nad powierzchnią licznie migrowały również gęsi i żurawie.

Wykonany monitoring ornitofauny, trwający od sierpnia 2022 r. do końca lipca 2023 r. wskazuje na niższe, od wcześniejszych oczekiwań, ryzyko dotyczące ptaków tworzących duże zgromadzenia, w tym zwłaszcza blaszkodziobych, ale także siewek. Do najważniejszych ptaków masowo użytkujących przestrzeń powietrzną nad terenem planowanej inwestycji należały gęsi. Szczególnie wysokie natężenie miały one w północnej części badanego terenu, za ciekim wodnym położonym pomiędzy miejscowościami Adamowo i Wiktorowo. Niemal wszystkie przeloty gęsi na terenie planowanych lokalizacji turbin odbywały się wysoko nad ziemią, znacznie powyżej zasięgu łopatek planowanych turbin wiatrowych. Pozostałe gatunki okresu migracji jesiennych tworzone przez stada szpaków *Stumus vulgaris*, czajek *Vanellus vanellus* i śmieszek *Chroicocephalus ridibundus* żerowały głównie na ziemi, czyli poza wysokością pracy rotorów. Zimą największą intensywność wykazywały przeloty gęsi, z których szczególnie liczne były gęsi tundrowe *Anser serrirostris* i białoczelne *Anser albifrons*. Większość gęsi latała tutaj na pułapach kolizyjnych, co może wynikać z przemieszczania się między żerowiskami, a miejscami wypoczynku w pasie nadmorskim. W części południowej przeloty były mniej liczne, ale za to przebiegały wyżej. Jak wynika z raportu czynnikiem warunkującym wykorzystywanie przedmiotowego obszaru przez ptaki jest sposób użytkowania gruntów ornych. Stąd przy dużych różnicach między sezonami, zebrane dane nie muszą odzwierciedlać zmian liczebności populacji ptaków na skutek funkcjonowania farmy, a mogą odzwierciedlać zmiany w jakości żerowisk. Trudno jest również oszacować ryzyko kolizji ww. gatunków ptaków w wyniku funkcjonowania przedmiotowej inwestycji. Organ wziął pod uwagę fakt, że Żuławy Wiślane są unikalnym w skali kraju regionem wchodzącym w skład południowo-bałtyckiego korytarza ekologicznego, ważnego dla gatunków migrujących, jak np. czajka, siewka złota czy gęś. Dlatego na turbinach EW-11, EW-12, EW-16, EW-17, EW-20 należy zamontować detektory wykrywające latające ptaki w czasie rzeczywistym. System automatycznego zapobiegania kolizjom powinien być tak ustawiony aby wykrywać wszystkie gatunki ptaków o średnich rozmiarach ciała, w tym stada gęsi. Po uruchomieniu inwestycji konieczne są badania wpływu oddziaływania przedmiotowej farmy wiatrowej na ptaki w okresie migracji oraz prowadzenie nadzoru, którego zadaniem będzie wprowadzanie działań zapobiegawczych kolizjom w przypadku wystąpienia takiej konieczności.

Bocian biały jest gatunkiem chronionym na mocy Ustawy o Ochronie Przyrody, Konwencji Bońskiej, Berneńskiej, Ramsarskiej, a także wymienianym w tzw. Dyrektywie Ptasiej Unii Europejskiej. Polska ponosi szczególną odpowiedzialność za ochronę tego gatunku, gdyż jest

krajem, w którym gniazduje największa światowa populacja bociana białego. Jest to gatunek o wysokim ryzyku kolizji z siłowniami wiatrowymi. Warto podkreślić, że w ostatniej dekadzie nastąpił kolejny spadek krajowej populacji bociana białego. Wstępne wyniki ostatniego cenzusu wykazały spadek liczebności bocianów w Polsce o ok. 10 proc. w stosunku do stanu z roku 2014, co może oznaczać zmniejszenie populacji o ok. 7 tys. par (PTPP „pro Natura”). Na Warmii i Mazurach występuje około 8 tys. par tego gatunku. Z informacji przedstawionej w raporcie i uzupełnieniu wynika, że turbiny wiatrowe powstają w odległości ponad 500 m od zabudowań gdzie znajdują się gniazda bocianów. Natomiast poprzednie badania wykazały, iż w strefie oddziaływania przedmiotowej farmy wiatrowej zlokalizowane są 3 gniazda bociana białego. Żerujące osobniki tego gatunku często były obserwowane na terenie przeznaczonym pod inwestycję. Bociany przemieszczały się również nad terenem badań w drodze z gniazd na lęgowiska. Podczas monitoringu obserwowano ponadprzeciętną aktywność bocianów w okresie zbiorów, wysokie natężenia ich przelotów oraz koncentracje ptaków pochodzących z różnych rewirów. Zbiory zbóż, koszenie użytków zielonych czy inne podobne zabiegi agrarne prowadzą do nadzwyczajnych koncentracji ptaków, w tym bocianów, i generują wysokie ryzyko kolizji skupionych na wykorzystaniu okazji osobników. Ma to szczególne znaczenie dla młodych osobników, bowiem żniwa zbiegają się w czasie z końcem okresu lęgowego i ptaki nie są już tak silnie przywiązane do gniazd. W pozostałych okresach bociany żerowały niemal wyłącznie w najbliższym otoczeniu gniazd, a ich aktywność nie generowała podwyższonego ryzyka potencjalnych oddziaływań. Trasy przelotu bociana białego w dużym stopniu wynikają z dostępności poszczególnych żerowisk, czyli z aktualnego sposobu użytkowania gruntów, a w szczególności od terminów wykonywania różnych prac agrotechnicznych. Dlatego trasy te zmieniają się w danym sezonie, jak i pomiędzy sezonami i praktycznie są nieprzewidywalne. W raporcie zaproponowano działania zapobiegawcze w postaci ograniczeń polegających na wyłączaniu turbin wiatrowych w dniach żniw. Wówczas właściciel pól informowałby operatora farmy o planowanych zbiorach z wyprzedzeniem. Wskazane działania nie mogą zostać zastosowane, gdyż dotyczą innych działek ewidencyjnych, niezwiązanych bezpośrednio z przedmiotową inwestycją. Ponadto praktyka ta obciążona jest wadami polegającymi na zmiennych terminach żniw dostosowanych do warunków pogodowych oraz brakiem prawnej możliwości zobowiązania właścicieli gruntów przez tut. organ do informowania o planowanych pracach rolniczych. W związku z powyższym w celu zachowania lokalnej populacji bociana białego na turbinach EW-11, EW-12, EW-16, EW-17, EW-20 należy zamontować detektory wykrywające latające ptaki w czasie rzeczywistym. System automatycznego zapobiegania kolizjom powinien być tak ustawiony aby wykrywać wszystkie gatunki ptaków o dużych rozmiarach ciała, w tym bociana białego. W pierwszej kolejności urządzenie ma za zadanie ostrzeganie i odstraszenie ptaków w obszarze ryzyka kolizji, a następnie przy nieskuteczności tych metod zatrzymanie turbin wiatrowych. System powinien również umożliwiać stały monitoring wykorzystania przestrzeni powietrznej przez ptaki oraz ciągłą kontrolę kolizji.

W odległości ok. 2600 m od planowanego miejsca posadowienia turbin znajduje się stanowisko lęgowe bielika *Haliaeetus albicilla*. Mimo uszczuplenia zadrzewienia w wyniku budowy trasy S7 para bielików ponownie zajęła rewir. W odległości nieprzekraczającej 3 km od elektorowi wiatrowej zinwentaryzowano 3 gniazda tego gatunku. Wg. raportu Komitetu Ochrony Orłów w 2024 roku odnotowano sukces lęgowy z dwoma młodymi osobnikami w gnieździe znajdującym się okolicach miejscowości Rakowo. Bieliki żyją parami. Para ptaków zajmuje rewir o wielkości około 100 km², w którym mogą przebywać osobniki młodociane. Ptaki dorosłe przebywają cały rok w rewirach. Obecność tego gatunku w rewirze potwierdzają także powtórne badania prowadzone na potrzeby raportu. Bowiem pojedynczy osobnik pojawiał się sporadycznie, ale regularnie w okresie wiosennym oraz jesienno-zimowym, najczęściej na pułapie kolizyjnym tj. 70-180 m nad powierzchnią gruntu. Zwiększona kolizyjność tego gatunku z łopatami może wynikać z braku wyraźnych, behawioralnych reakcji unikania turbin wiatrowych. Badacze z Norwegii porównywali aktywność lotów (kierunkowych, socjalnych, szybowania) oraz wysokość lotów (poniżej, wewnątrz

i powyżej strefy zagrożenia łopatami) na terenie farmy wiatrowej Smøla oraz w obszarze kontrolnym (poza farmą). W wyniku tych badań stwierdzili, że bieliki nie wykazywały wyraźnych, behawioralnych reakcji unikania turbin wiatrowych, nie odnotowano istotnych różnic w całkowitej aktywności lotów wewnątrz i na zewnątrz obszaru elektrowni wiatrowej, a młode osobniki latały częściej, niż dorosłe w obrębie farmy wiatrowej w porównaniu do obszaru kontrolnego i spędzały więcej czasu w strefie zagrożenia łopatami, co zwiększało ryzyko kolizji (E. L. Dahl, R. May, K. Bevanger; „Wind Energy and Wildlife Conservation White-Tailed Eagles (*Haliaeetus albicilla*) at the Smøla Wind-Power Plant, Central Norway, Lack Behavioral Flight Responses to Wind Turbines”; March 2013). Na podstawie wyników badań można przypuszczać, że na terenie planowanej farmy może ginąć jeden bielik rocznie. Zdaniem tut. organu funkcjonowanie farmy wpłynie negatywnie na lęgową parę bielików. Przedmiotowa inwestycja doprowadzi do śmierci lotnych młodych, a w perspektywie kilku lat również kolizja ptaków dorosłych jest nieunikniona. Lokalna populacja bielików wokół Zalewu Wiślanego, na terenie Żuław i jeziora Drużno sięga obecnie około 10 par. Zanik jednej pary stanowi 10 % lokalnej populacji, co jest wartością znaczącą. W przypadku dalszych lęgów bielików w pobliżu inwestycji jedynym bezpiecznym dla ptaków rozwiązaniem jest wyłączenie wszystkich siłowni w okresie lęgowym. Ze względu na wysokie ryzyko kolizji, ocena oddziaływania turbin wiatrowych powinna być przeprowadzona ze szczególną ostrożnością. Na podstawie opracowania GDOŚ z 2013 r. Zawadzka D., Ciach M., Figarski T., Kajtoch Ł., Rejt Ł. 2013. Materiały do wyznaczania i określania stanu zachowania siedlisk ptasich w obszarach specjalnej ochrony ptaków Natura 2000. GDOŚ, Warszawa, w odniesieniu do bielika zaleca się: ochronę przestrzeni powietrznej poprzez niedopuszczanie do lokalizowania turbin wiatrowych i linii energetycznych wysokiego napięcia w formie kołowych stref buforowych w promieniu do 5 km od zajętych gniazd oraz ochronę przestrzeni powietrznej wolnej od turbin wiatrowych i linii energetycznych wysokiego napięcia w formie pasów buforowych o szerokości 2 km w odległości do 10 km pomiędzy zajętymi gniazdami a dużymi (> 50 ha) żerowiskami. Zatem wprowadzone ograniczenia w pracy rotora powinny być ukierunkowane na okresy zwiększonej aktywności lotnej bielików, zwłaszcza młodocianych osobników, tak aby skutecznie ograniczyć ich ekspozycję w strefie zagrożenia łopatami i tym samym zminimalizować ryzyko kolizji. W związku z powyższym realizacja inwestycji jest możliwa po spełnieniu niżej wymienionych warunków oraz zastosowaniu dodatkowych działań zapobiegawczych. W przypadku, gdy w terminie od 1 stycznia do 20 marca nadzór ornitologa wykaże zajęcie rewiru przez bielika (w szczególności stwierdzenie obecności pary w przyjemniej jednym z gniazd zlokalizowanych przy drodze S7 oraz w okolicach miejscowości Rakowo, gmina Nowy Dwór Gdański) należy zatrzymać pracę wszystkich turbin od wschodu do zachodu słońca, od dnia stwierdzenia do końca sierpnia, w każdym roku eksploatacji farmy. Ponadto z uwagi na to, że młode z reguły w rewirze pozostają do końca września w tym miesiącu konieczne będzie zastosowanie systemu automatycznego zapobiegania kolizjom. W pierwszej kolejności urządzenie ma za zadanie ostrzeganie i odstraszanie ptaków w obszarze ryzyka kolizji, a następnie przy nieskuteczności tych metod zatrzymanie wszystkich turbin wiatrowych. System również powinien umożliwiać stały monitoring wykorzystania przestrzeni powietrznej przez ptaki oraz ciągłą kontrolę kolizji.

Podczas przedrealizacyjnego monitoringu chiropterologicznego odnotowano łącznie 14 gatunków nietoperzy. Trzon miejscowej chiropterofauny stanowią gatunki pospolite: borowiec wielki *Nyctalus noctula*, mroczek późny *Eptesicus serotinus*, karlik malutki *Pipistrellus pipistrellus* i pozostałe karliki. Nad Nogatem regularnie rejestrowano nocki rude *Myotis daubentonii*, a jedynie pojedynczo i lokalnie nocka dużego *Myotis myotis*, mroczka pozłocistego *Eptesicus nilsonii*, gacka szarego *Plecotus austriacus* i gacka brunatnego *Plecotus auritus*. Tylko jesienią pojawił się także borowiec leśny *Nyctalus leisleri*. Wiosną, nad Nogatem stwierdzono z kolei nocka Natterera *Myotis nattereri*. W dobrych warunkach atmosferycznych aktywność nietoperzy na farmie była stosunkowo wysoka, choć nierównomiernie rozłożona w przestrzeni. Wyróżniały się okolice o środowisku urozmaiconym drzewami oraz sąsiedztwo zabudowań. Jedynie niektóre gatunki pojawiały się nad rozległymi, pustymi polami, dotyczy to szczególnie borowca wielkiego *Nyctalus*

noctula. Mroczek posrebrzany, którego wykazano podczas badań jest gatunkiem wpisanym do Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt w kategorii LA (najmniejszej troski, Wołoszyn 2001). Warto zwrócić uwagę również na nocka łydkowłosego – jednego z najrzadszych krajowych nietoperzy, wpisanego do Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, którego obecność notowana była w maju. Na analizowanym terenie nie stwierdzono żadnych miejsc hibernacji nietoperzy. Spośród stwierdzonych gatunków borowiec wielki, karlik większy, karlik malutki, oraz mroczek posrebrzany należą do gatunków silnie narażonych na śmiertelność w wyniku kolizji ze śmigłami pracujących siłowni wiatrowych lub barotraumatyzacji. Wśród nietoperzy ginących na farmach europejskich strefy umiarkowanej dominuje borowiec wielki, stanowiący łącznie około 33,21% wszystkich osobników. Drugie miejsce pod względem liczby ofiar zajmuje karlik większy (23,25%), trzecie zaś karlik malutki (22,69%). Łącznie karliki (wliczając w to karlika drobnego) stanowiły aż 51,48% osobników znajdujących na farmach wiatrowych europejskiej strefy umiarkowanej.

Nietoperze giną licznie w pobliżu skrajów lasów i innych zadrzewień. Koncentrują swoją aktywność łowiecką w kompleksach leśnych (szczególnie liściastych), w śródpolnych alejach i wzdłuż szpalerów drzew, przy zbiornikach i ciekach wodnych, we wsiach ze starą zabudową, zaś w niektórych regionach – w zabytkowych parkach podworskich. Podstawowymi trasami przelotów nietoperzy między kryjówkami, a żerowiskami są liniowe elementy krajobrazu, zwłaszcza szpalery i aleje drzew czy pasy wysokich zakrzewie. Wiatraki zlokalizowane w ich sąsiedztwie mogą więc stwarzać szczególne zagrożenie. W otoczeniu wiatraków mogą gromadzić się owady, przyciągane tam nie tylko podwyższoną temperaturą powietrza wokół gondoli czy światłami, ale również białym lub jasnoszarym kolorem, na jaki malowane są zwykle wieże turbin i łopaty wirników. Kontrole pokazały zwiększoną aktywność, kiedy to nietoperze notowane były na całej farmie. Latały głównie nad Nogatem i w północnej części badanego terenu. Łączna aktywność różnych gatunków osiągnęła swoje maksimum na transekcie specjalnym zlokalizowanym pomiędzy rzeką Nogat, a kompleksem zadrzewień, w odległości około 450 m od turbiny EW 16. W czerwcu indeks aktywności osiągnął tu wartość 140, a 23 lipca nawet 180. Największy udział miały w nim karliki *Pipistrellus sp.* i borowce wielkie *Nyctalus noctula*.

Wszystkie siłownie z wyjątkiem EW 20 zaplanowano w bezpośrednim sąsiedztwie liniowych elementów krajobrazu, mogących mieć istotne znaczenie dla lokalnych i migrujących populacji nietoperzy (śródpolne aleje i szpalery drzew i zakrzewie, zadrzewienia powyżej 0,1 ha, niewielkie ciek wodne), przy których wykazano wysoką i bardzo wysoką aktywność tych zwierząt. Przedstawione lokalizacje nie spełniają zaleceń o bezpiecznym projektowaniu położenia siłowni względem miejsc ważnych dla nietoperzy (Rezolucja 5.6 Porozumienia o Ochronie Populacji Europejskich Nietoperzy Eurobats). Mając na uwadze charakter przedmiotowego terenu nie ma możliwości odsunięcia elektrowni wiatrowych od struktur ważnych dla nietoperzy na odległość uznawaną za bezpieczną (150-200 m z uwzględnieniem osi rotora). W związku z tym przedmiotowa inwestycja może zostać zrealizowana wyłącznie po wprowadzeniu działań zapobiegawczych w postaci okresowego wyłączania siłowni wiatrowych. Terminy wyłączeń dla każdej elektrowni muszą być wyznaczane w oparciu o wyniki rocznej inwentaryzacji aktywności nietoperzy, z zachowaniem zasady przezorności. Zdaniem tutejszego organu, biorąc pod uwagę uwarunkowania środowiskowe oraz otrzymane wyniki badań nietoperzy, konieczne jest zastosowanie działań zapobiegawczych dla wszystkich elektrowni z wyjątkiem EW 20. Siłownie EW-11, EW-12, EW-16, EW-17 należy wyłączać w okresie od 15 marca do 15 września w każdym roku ich eksploatacji w bezdeszczowe noce przy prędkości wiatru poniżej 6 m/s do 3 godzin po zachodzie i 3 godziny przed wschodem słońca. Czasowe zatrzymanie turbin pozwoli zminimalizować ryzyko kolizji nietoperzy, które wykazują wysoką aktywność podczas bezwietrznych nocy, w okolicy wód otwartych oraz zadrzewień. W ramach monitoringu porealizacyjnego konieczne są dodatkowe badania, których celem będzie określenie skuteczności wprowadzanych działań zapobiegających dodatkowej śmiertelności.

Przedmiotowy obszar przewidziany pod realizację farmy wiatrowej na terenie gminy Gronowo Elbląskie położony jest poza formami ochrony na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia

2004 roku o ochronie przyrody (Dz.U.2025 poz. 13). Najbliżej położonym obszarem sieci Natura 2000 jest Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Jezioro Drużno PLB280013 położony w odległości ok. 6 km na wschód od planowanej inwestycji. W odległości ok. 7 km na wschód położony jest Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 – Ostoja Drużno PLH 280028. W odległości ok. 9,5 km zlokalizowany jest obszar specjalnej ochrony ptaków „Zalew Wiślany” PLB280010.

Drużno to płytkie, silnie eutroficzne jezioro deltowe na Żuławach Wiślanych, kluczowe dla ochrony ptaków wodnych i błotnych, z rozległymi trzcinowiskami, olsami, łąkami i lasami, charakteryzujące się dużymi wahaniami poziomu wody oraz występowaniem cennych siedlisk, takich jak torfowiska i grądy, tworząc unikalny półnaturalny ekosystem w pobliżu Elbląga. Jedną z najważniejszych lęgowych ostoi w Polsce dla rybitwy białowąsej, rybitwy czarnej i zielonki. Jest także istotnym miejscem na szlaku wędrówkowym ptaków wodno-błotnych, których zgrupowania zarówno wiosną, jak i jesienią osiągają 20 000 os. Zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych sporządzonym dla obszaru Natura 2000 Jezioro Drużno (aktualizacja z kwietnia 2024 r.) przedmiotami ochrony w obszarze są: płaskonos *Spatula clypeata* (A056) – populacje lęgowa i migrująca; krakwa *Anas strepera* (A051) – populacje lęgowa i przelotna; gęś białoczelna *Anser albifrons* (A041) – populacja migrująca; gęgawa *Anser anser* (A043) – populacje lęgowa i migrująca; gęś zbożowa /tundrowa *Anser fabalis* / *Anser serrirostris* (A039) – populacja migrująca; rybitwa rzeczna *Sterna hirundo* (A193) – populacja lęgowa; rybitwa białowąsa *Chlidonias hybrida* (A196) – populacja lęgowa; rybitwa czarna *Chlidonias niger* (A197) – populacja lęgowa; żuraw *Grus grus* (A127) – populacja migrująca; śmieszka *Larus ridibundus* (A179) – populacja lęgowa; perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* (A005) – populacja lęgowa; zielonka *Zapornia parva* (A120) – populacja lęgowa; podróżniczek *Luscinia svecica* (A272) – populacja lęgowa i kropiatka *Porzana porzana* (A119) – populacja lęgowa.

Ze względu na odległość ww. obszarów Natura 2000 nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania. Niemniej jednak jak wykazano w przedłożonym monitoringu przedrealizacyjnym, część stad migrujących ptaków stanowiących przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 było odnotowywanych także nad terenem inwestycyjnym. Obszar przyległych użytków rolnych stanowił dla nich miejsce odpoczynku i żerowania w związku z powyższym na turbinach EW-11, EW-12, EW-16, EW-17, EW-20 należy zamontować detektory wykrywające latające ptaki w czasie rzeczywistym. System automatycznego zapobiegania kolizjom powinien być tak ustawiony aby wykrywać wszystkie gatunki ptaków o średnich rozmiarach ciała, w tym stada gęsi. Pozwoli to na uniknięcie kolizji dużych stad m.in. gęsi z łopatami elektrowni.

Zgodnie z *Audytem krajobrazowym województwa warmińsko-mazurskiego*, teren przewidziany pod planowaną inwestycję położony jest poza obszarami krajobrazów priorytetowych wyznaczonych zgodnie ze sposobem określonym w załączniku nr 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 2019 r. w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych (Dz.U. 2019 r., poz. 394 z późn. zm.).

Teren planowany pod przedmiotową inwestycję związany jest z obszarem Żuław Wiślanych. Inwestycja została zaplanowana na prawym brzegu Nogatu i w niewielkiej odległości na południe od drogi ekspresowej S7 Warszawa-Gdańsk. Obszar inwestycji i bezpośrednio jej sąsiedztwo stanowi mozaikę środowisk otwartych, gdzie dominują wielkopowierzchniowe i intensywnie użytkowanych pola orne. Żuławy Wiślane to obszar, którego przeważającym typem krajobrazów naturalnych są krajobrazy dolin i obniżeń - deltowe oraz równin bagiennych. Miejscowy krajobraz jest zdeteminowany przez położenie i genezę regionu, ale także przez wielowiekowe użytkowanie rolnicze jego żyznych ziem. Dominują tu intensywnie użytkowane pola orne, rozciągające się w całości płaskim krajobrazie. Pola te są poprzecinane siecią rowów melioracyjnych i kanałów. Względnie niskie zagęszczenie zabudowy (najbliższa w odległości ponad 700 m), ciągów komunikacyjnych i elementów technicznych nadaje krajobrazowi harmonijny charakter. Niski stopień przekształcenia antropogenicznego skutkuje średnią wrażliwością krajobrazu, która jest ograniczona przez występujące naturalne bariery widokowe (szpalery drzew wzdłuż granicy działek inwestycyjnych). W okresie realizacji przedsięwzięcia w obrębie budowy

pojawiają się maszyny i pojazdy budowlane, które nie są charakterystyczne dla krajobrazu rolniczego. Będą one powodować dysonans w dotychczasowym krajobrazie. Oddziaływanie to będzie przejściowe, trwające kilka miesięcy. Z uwagi na fakt, że o połowę zmniejszono liczbę elektrowni wiatrowych do budowania i mniejszą liczbę tras kabli do wykonania czy dróg dojazdowych, oddziaływanie to będzie mniejsze niż w pierwotnej wersji przedsięwzięcia. Elektrownie wiatrowe, a szczególnie ich skupiska mają wyraźny wpływ na krajobraz. Z bliskiej odległości elektrownie wiatrowe mogą stanowić element obcy w krajobrazie, ze względu na techniczny charakter budowli oraz brak możliwości zasłonięcia. Wraz ze wzrostem odległości obserwatora dysonans krajobrazowy maleje, co wynika z wąskiej konstrukcji nośnika turbiny. Elektrownie wiatrowe ze względu na wysokość konstrukcji są elementem widocznym z dużych odległości, stanowiącym dominantę w krajobrazie. Oddziaływanie na krajobraz będzie miało miejsce przede wszystkim z terenów w bezpośrednim sąsiedztwie farmy wiatrowej. W celu zminimalizowania oddziaływania na krajobraz konstrukcje turbin wiatrowych, zgodnie z decyzją z 15 maja 2015 r., powinny być pomalowane na jasny, niekontrastujący z otoczeniem oraz matowy (zapobiegający odbiciom światła) kolor. Planowana inwestycja będzie widoczna z pobliskich terenów mieszkalnych. Dla ludności z okolicznych miejscowości będzie ona stanowić nierozzerwalny element krajobrazu.

W związku z przeprowadzoną oceną wpływu planowanej inwestycji na poszczególne elementy środowiska i stwierdzonym w jej wyniku lokalnym charakterem oddziaływania, a także w związku z odległością inwestycji od granic Rzeczypospolitej Polskiej, stwierdza się, że w wyniku realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia nie wystąpią żadne oddziaływania o zasięgu transgranicznym.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji, stosownie do art. 127 § 1 i § 2 oraz art. 129 § 1 i § 2 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Zgodnie z art. 57 § 5 *Kodeksu postępowania administracyjnego* termin uważa się za zachowany m.in. jeżeli przed jego upływem pismo zostało wysłane na adres do doręczeń elektronicznych organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał dowód otrzymania, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych; nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

W myśl art. 127a § 1 i § 2 *Kodeksu postępowania administracyjnego* w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Olsztynie
Agata Moździerz
/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Pan Rafał Odrobiński – pełnomocnik Wnioskodawcy
2. pozostałe strony postępowania administracyjnego – poprzez obwieszczenie zgodnie z art. 49 kpa
3. aa

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Elblągu
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Elblągu.

Za wydanie decyzji pobrano opłatę skarbową w wysokości 205 zł na podstawie części I ust. 45 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r., poz. 1154) .

Potwierdzam zgodność wydruku z dokumentem wydanym w postaci elektronicznej:

Identyfikator dokumentu	341502.1515045.1967130
Nazwa dokumentu	41 decyzja ooś.pdf
Tytuł dokumentu	41 decyzja ooś
Sygnatura dokumentu	WOOS.420.9.2024
Data dokumentu	2026-01-16 09:52:45
Skrót dokumentu	A3FB55FEF9380BB8F3EB5E2CBA95C55DF1 923517
Wersja dokumentu	1.3
Data podpisu	2026-01-16
Sygnatariusz	Agata Joanna Możdziej
Stanowisko	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
Akceptacja	Harhaj Marta, 2026-01-16 09:23:14, wersja 1.0 (Naczelnik Wydziału Ocen Oddziaływania na Środowisko, Wydział Ocen Odddziaływania na Środowisko (WOOS), Wydział Ocen Odddziaływania na Środowisko (WOOS)) Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie
	EZD 3.130.18.18.
Data wydruku:	2026-01-16 10:28:13
Autor wydruku:	Bartoś Anna